

ביצה פרק ראשון ביצה

١٩

עין משפט
נר מצוה

עב א מ"י פ"ב מהל'
י"ט הלכה ו עוש"ע
ל"ח ס' תל סעף יב:
עב ב מ"י פט"ו מהל'
גדלה הל' יח ופ"ט
מהלכות רוצח הלכה א
עוש"ע ח"מ ס' דס סעף
ס:

עַד ג' מִי' פִּי' מִהֶלֶל יוֹט
הִלְכָה ו' טוֹשֵׁעַ חֵ"ח
סִי' חָלוּ קַעֲיָף יב'
עַד ד' מִי' שֶׁס טוֹשֵׁעַ שֶׁס
קַעֲיָף יב'
ה' ו' מִי' פִּי' מִהֶלְכֹת
מַעֲשֵׂר שֶׁי הִלְכָה ג':

רבינו חננאל

לשול איהו שאבדו,
 הייטשן דילמס מלטלס
 ושיקו כרי לבחור ול
 שטימען. אי זיג משתבח
 כולו פארשיס כו.
[מתני'] זימן שחורם
 ומצא לגביס כו. איקמא
 רבא נאך שוין שחורם
 בעד מורח ולבניס בעד
 מערב, ובא ברייט ומצא
 לבניס מכורח ושהיירם
 מערב, ומנן דאיבא
 כך הווא ולבניס הרב
 שחורם ולבניס שלא
 זימן אהרן, הייטשן שמא
 מאותן שלא זימן מהן
 שחן רוב, זמן (ער)

[illegible]

אִכָּא חד דרעקרב בהו. וא"ת ולכן
לא בטלי דחשיבי אי נמי ה"י
יורט וכל דבר שיש לו ממזרין
חד בניהו וז"ל דמאס. וא"ת וז"ל
ממזרין איש לומר דהואיל
ונשאר שנים במקום ודאי כדכ"ג.
מלין לקולא: **חורין** ומשער שני
מעריבין או בזה. פ"ה צורר מנה
היפה שבטנים ויחמר אם זה של
מעשר מוטב ואם האחר של מעשר
הרי זה מחולל על זה ותימה דמפרש
בפרק הזהב (י"ג דף מה.) דאין
מחולל כסף על כסף ואלו מעות
על מעות לבן נראה דמחולל במחלה
האמה של מעשר על פירוטות של
מנחת ואח"י מחולל על מנה היפה
שבטנים: וז"ל **הכל** חורין. שאני
אומר הו"א לקח מעות של מעשר
שני והני אחריני ניטרו ותימה דהא
לא אמר' שאני אומר להקל אלא
כדכ"ה (י. דקאמ"ב שאני תרומה לרבינן
לפיכך אי תולה להקל תורה שאני
אומר וכו' וי"ל דכיון שאין אדם
מניח חורין אלא מעשר מלין שפיר
לקולא ואמר' ודאי נקח אלו ממס:
ושבח ואחר כך הנה אלו שס:
פשיטא

ברובא וי"ל דעלי חיים
דבר שיש לו מתירין לאחר
אחרי' באלף לא בטיל:
זינן לקולא בדבר שיש לו

אבל ביום טוב אסור דוימנין דמשתכחי
שמינים כחושים וכחושים שמינים וקמטלטל
מדידא דלא חוי ליה אי נמי וימנין דמשתכחי
בכלהו כחושים ושביק להו ואחי לאמנועי
משמחת יום טוב: **מתני'** וזמן שחורים
ומצא לבנים ומצא שחורים שנים
ומצא שלשה אסורים שלשה ומצא שנים
וכגון שזמן שחורים ולבנים והשכים ומצא
שחורים במקום לבנים ולבנים במקום שחורים
מזהו דמיא הני אינהו ניהו ואחופכי
קמ"ל הגך אדור לעלמא והני
אחריני ניהו לימא מסייע ליה לר' חנינא
דאמר ר' חנינא ⁶ר"ב וקרוב הלך אחר
ר"ב כראמר אביי ⁷כרף הכא נמי כרף:
שנים ומצא שלשה אסורין: מה נפשך
אי אחריני ניהו הא אחריני ניהו ואי לא
אחריני ניהו הא איכא חד דמערב בה:
שלשה ומצא שנים מותרין: מ"ט הני אינהו

אמתני' רבי היא ולא רבנן דתניא הניח מנה מעורבין זה בזה דברי רבי וחכ"א יהכל חולין זה ומה מוטל דברי רבי וחכ"א יהכל חולין ה' יוחנן ור"א דאמרי תרתייהו שאני גזלות לשנויי עלה שאני גזלות הואיל ועשוין דברי יוחנן ור' אלעזר אד אמר בשני דברי חולין וחד אמר בבית אחד הכל מנה מונה ומנה מוטל בשלמא דאיצטרך לשנויי הכא שאני גזלות הואיל אחד מחלוקת אבל בשני כיסין דברי הכל ל' לשנויי עלה הא אמרה בשני כיסין גזלות מקושרים וכו' כיסין מקושרים עסקין מנתחי אהרדי ורבי אמר לך כיסין נמי ומני דמתעכל

ויואל ממנו ושם בנאו ויושיעין יונוס דמעלמא חדיר
משוכר אלו נכנסין הלכך חיישינן שמא מן הדף ברא
בא: מה נשך בו. פירושא דמנאי' היא כלומר להכי
הכלה כסחם משה ואזן קייל^(במחנה דף טז.) הכלה כ
שני מעורבין זה בזה. הכלה חולין ואינו יודע אחרי
האחרת מהחוללה עליה: **הכל חולין.** הואיל וכל מלא
אחא אחד ושם שנין ארס מניח מעות חולין ומעות
לירושלים לא הפרדן זה מזה ושניהם נטלין והניחם
אירכא למימר האחד הלך ומצורו נשארו: **הואיל** וכל
מאליו אלא"כ נטלו וכשנטל נטל שניהם: **ולמה** לא
הוא לדריש ומוקמת פסיר כריכין בלאו היא טעמא
בכיס אחד בזהאוי הוא דקאמר רבנן דכשנטל כל
קמא דב' כיסין בזהאוי הוא דקאמר רבי מנה מונה ומנה
ומפרש קושייתו בשלמא מאן דמוקי פלוגמיהו דב'
מהאי טעמא הואיל ועשיין לדתא אלא למ"ד בשני
נמי הכי קאמרין: **הספק** אלא"כ לא גרסין אלא
ומנה מוטל **הספק** למי לא לשנוי טלה האספק בשני
ישנו תרבייהו הואיל ועשיין לדתו: **אמר רב אשי** הכא ב
ין מקושיין ודקאמר אכל בשני כיוון דרבי הכל מנה מונה
ולא אמרי' אותן שזמן נטלו כולם ואזן אחרים הלכך אי
קושיין אמרי רבנן הכל חולין. והשאלא אגב היא שנייה
ממיהו הוא דאלו לני אכל כריס' לא מנחמי' ואדם כ

לומר שלא ברר דבריו מבעוד יום
הוא כוין: דוימנין דמשפכתי שמנים
דראים שמנים למראה עיניו נמצאים
אים שמנים: מידי דלא חוי ליה.
אותן שטלטל יותר על זכרו
קאים היו: אי נמי גרסינן: אי
וימנין דמשפכתי כלסו כחושין.

אז ממנו משמחת י"ט וכל זה על
שלא בדר החמול דבריו לפיכך
יד על שקר לומר אי אפשר שלא
כלים אלו ששים עובדים ולמחר
לאו כולם אלא ששים אצל בשאח
יקחו לבדר שוב אינו סומך אלא
אלי בין היו שמים או בחושין
עמ ק ומנן ובא ויטולן ולא
נע: **מחנה** ומן שחוריה
היה שם עוד ולמחר אלה הכל
ים ודאי המזומנים הלכו להם
לו אחריהם דלמא להו מעלמא לשוכר.
שים ומלא שלשה ואינו מיר
אלה המזומנים כולם. השלשה
אלה שנים מוסריים: האחד: הנהגה
שנים נשאר ואלא אמרין הואיל
אחד הלך קן הלכו כולם ואילו
ימים אלו: ומן כחור קן ומלא
הם: ובחור הקן לא מלא כלום
אלי אקורין ובגמרא ר'א' מפרש לה:
ל' כגון שזמן שחורים ולבנים:

י קין וכל הקין מובדלין במחלות
ליות בדרך וכל שובכין שפויין
ליות הרבה וכל עליה יש
ליות הרבה: והשנים ומלא' דר.
י קאמר זמן שמורים בקן זה
מלא' צו לבנים ולבנים זמן שני ומלא'
שמורים: דעבי חנינא צבא
מלא' בלא שמורים: רזו וקצבו.
בא מעשה לפינוי יס תלתות
הב קצבו לו המדור או לאסור
תלתות אחר לענין אחר
קפ תלתות הן אחר הרעין וממני'
י הכי אמר דהא איכא למחליטו
בן שמורים בלוטם שהיו תחמול
בן צבאדו וכן הלכנים ולומר נהפכו
לענין אלא אמרין מעמלא אביו
רובא פירו: דראמר אבי.

ש' ליננס לקן מפני שאותן שצקן
 הלכך באורים הדיו להו ככלו
 יום אחד נפסק להחיות: (י)אם
 ומצור וכל נפשו: (ב)היה מנה.
 יסיה שבה ואומר אם (ה'א' וז)
 יהיה מולין להקל ולומר נטל את
 חד: מנה מוטל. ונשאר הק מנה
 אחר הו חולין הוא שהיה אה
 גליעין כל להיות מדרין אחד
 נלה. רבי יוחנן ורבי אלעזר מה
 אינו אפילו כהיה דמשר
 נטל אכל בשני יסוס מוד
 ה'א' מלא לא גרסין: כלה
 דהיינו כדומיא דמתני' בשלמי
 מודו רבנן השא' למה לי לשנוי
 אלא למד' כיים אחד מחלוקת
 אפ' פליגי. וחד מהני רבנן אלו
 ג' מ' כיים אחד מחלוקת בשני
 מוטל בשאין מקושרין ומתני' אפ'
 שש' נחלות האילן ועשיון לדוד
 מוא שפיר כרבנן דנחלות מדרין
 וכיון דמקושרים הם שיהיה נטל:

מסורת הש"ס

(א) כ"ב כג: (ב) [קמן יא.].
(ג) פסחים י: [חוספתא מ"ט
פ"ה, (ד) [גטין נה.].
(ה) [דף יא.], (ו) ג"י רש"י,
(ז) [עירובין מו: פסחים טז.],
(ח) [ג"ל זו היא], (ט) וע"י
רש"י וחס"י פסחים יוד ד"ה
מולין וכו' החליפו שיטתם,

מוסף רש"י

[illegible]